

hidtil været givet Hensyn med Afdragene, kun i det Tilfælde, hvor der har været Tale om Opførelsen af nye grundmurede Bygninger. Af Ministeriet er Tiden for Afdragene derpaa efter Omstændighederne bleven ansat kortere, saaledes at nogle afdrages paa 5 Aar, men den Bemærkning, der er fremfat af den ærede Ordfører, at man kunde kræve en kortere Afdragstid, da Fonden bærer Halvdelen, erkjender jeg er fuldstændig rigtig, og jeg skal derfor ikke gjøre nogen Indsigelse imod, at de 28 Aar indskrænkes til 20 Aar, men jeg bemærker til Retfærdiggjørelse for, hvad der foreslaas, at det jo har været Ministeriet overladt at bestemme Tiden for Afdragene, og at man aldrig har givet Hensyn i 28 Aar uden ved nye grundmurede Bygningers Opførelse. — Dernæst er der stillet Ændringsforslag til § 18. I denne Paragraf er jo Tale om Pensioneringen. Der staar nu, at Brugen af Præstens Embedsjord regnes til 512 Kr. aarlig, og det er foreslaaet, at hvad der forøvrigt staar, skal udgaa. Der er stillet to endringsforslag, under Nr. 23 og Nr. 24. Efter det første skulle Lønderne ansættes af Kommissionen efter samme Maalestok i Forhold til deres Størrelse, og efter Forslaget under Nr. 24, der er stillet af Udvalget, skal der blot sættes Punktum efter Ordet „aarlig“. Dette sidste foretrækker jeg. Jeg mener ikke, der er nogen Anledning til at gaa ind paa en nærmere Udbegning i disse enkelte Tilfælde, hvor Ansættelsen sker med Kommissionens Hjælp. Dette vil man nok ved disse Pensionsansættelser som ved alle andre Pensionsansættelser kunne komme ud af. Jeg anbefaler saaledes Ændringsforslaget under Nr. 24.

Formanden: Jeg tror, jeg bør gjøre den ærede Minister opmærksom paa, i alt Fald af Hensyn til Lovforslagets udvortes Udtyrelse, at naar man giver Ændringsforslaget under Nr. 15 Fortrinnet fremfor Forslaget under Nr. 16, men derimod foretrækker Ændringsforslaget under Nr. 18 fremfor det under Nr. 17, vil man i Paragrafen faae to forskellige Ansættelser, den ene efter det boniterede Areal, og den anden efter Hartkornet, de oprindelige to Lønder. Dette forstyrrer i alt Fald Harmonien, og jeg gjør derfor den ærede Minister opmærksom derpaa, men henstiller ganske, hvorvidt man vil tage Hensyn hertil.

Ordføreren (Bloug): Den meget ærede Ordfører for de 8 Herrer, der have stillet det paagjældende Ændringsforslag, var altfor god imod Udvalget, og den høitærede Minister gif altfor villig ind paa hans Venlighed, idet han forærede os de 2 Lønder Hartkorn, efter at han havde erklæret det for en ubrugelig Maalestok, idet jeg nemlig maa gjøre opmærksom paa, at de 2 Lønder Hartkorn ikke tilhøre Udvalget, men Lovforslaget. De stode der oprindeligt i Lovforslaget, og Udvalget har aldeles ikke været blindt for de

Misligheder, der klæbede ved at skulle benytte en forældet Bærdimaaler. I denne Erkjendelse fra Udvalgets Side ligger der ogsaa et Forsvar for Udvalgets Forslag om at indstemme den Bestemmelse af § 12 om, at der skal ydes Erstatning for det mindre Hartkorn og lides et Afdrag for det større. Den ærede Ordfører for de Otte gav en fuldstændig Forklaring deraf. Han sagde, at Hartkornet kun var en Statemaaler, at, jo mindre Hartkorn der var, jo bedre, og at derfor den, der slap med lidt Hartkorn, skulde give Penge til, og den, der fik meget, burde have Noget, da det kun er en forhøjet Skat, han vinder ved det større Hartkorn. Det, som har gjort Udvalget betænkelig ved at gaa ind paa det Forslag, der er stillet af de ærede Medlemmer, eller som i alt Fald har foranlediget det til ikke at tage nogen Beslutning om at foretrække det, var Uvissheden om, hvorledes den ærede Minister stillede sig dertil. Vil han erkjende, at det er en bedre Maalestok, skal Udvalget ikke have Noget imod at gaa ind derpaa, men at gjøre en saa betydelig Forandring i et Lovforslag ved tredje Behandling, er ikke meget indbydende, og derfor lod Udvalget det staa hen, saaledes at det nu foreligger i Salen. Jeg har, som sagt, ikke Noget imod de 8 Herrer's Forslag. Jeg erkjender, at man kommer Sandheden noget nærmere og faar en Maalestok, der med større Billighed og Retfærdighed kan bruges, end denne gamle, forældede Hartkornmaalestok. Jeg for mit Vedkommende har ikke Noget mod det Forslag, som er stillet af de 8 ærede Herrer, efter at jeg har hørt, at det har fundet den ærede Ministers, og som jeg antager, ogsaa det høie Things Billigelse. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 12 og 13 er jeg ganske villig til at følge den Indbydelse, der er stillet af den ærede Landskingsmand for 2den Kredts (Larsen) og den ærede Minister om at stemme dem begge ud. Udvalgets Forslag er kun stillet for at komme de Herrer imøde, men det har ikke tilfredsstillet dem, og de have derfor selv stillet et Forslag op. Jeg tror ikke, at noget af dem er fornødent eller vil være til nogen væsentlig Nytte. — Jeg tror ikke, at jeg har videre at bemærke ved Ændringsforslagene til dette Afnit, men kan særdeles vel lade dem gaa til Afstemning, som de ere, idet jeg dog skal bemærke, at den Indsigt har Udvalget ikke kunnet faae ved at læse de ærede Medlemmers Ændringsforslag og heller ikke af, hvad jeg har hørt, at det afgiver nogen aldeles sikker Maalestok for Præstegaardsjorderne. Sikkerheden eller Brugbarheden er relativt større end Hartkornet, det erkjender jeg, men jeg tror ikke, at man kommer til et fuldkomment sikkert Resultat ved Boniteringen, som jo foretages efter et subjektivt Skøn.

Fuel: Efter at det er lykkedes den ærede Minister ved sin Omtale af Forslaget under Nr. 15 klart at overbevise mig om, at de 2 Lønder